

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 8

гр. Враца, 11.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петя П. Вълчева-Чукачева

при участието на секретаря Веселка Кр. Николова
в присъствието на прокурора Н. В. Л.
като разгледа докладваното от Петя П. Вълчева-Чукачева Частно
наказателно дело № 20231400200011 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 437, ал.2 НПК и е образувано въз основа на молба от Я. Г. М., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора гр. Враца, с искане да бъде освободен условно предсрочно от неизтърпяната част от наложеното му наказание лишаване от свобода.

Към молбата са приложени писмени доказателства– становище от началника на Затвора гр. Враца със справка за изтърпяната част от наложеното наказание и неизтърпения остатък, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС, план на присъдата и личното затворническо досие на осъдения.

В съдебно заседание осъденият М. лично поддържа молбата с изложените в нея доводи и прави искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

Представителят на Затвора гр. Враца изразява становище за неоснователност на молбата, като излага съображения, че осъдения с поведението си не е дал доказателства за своето поправяне. Представя актуална справка за изтърпяното наказание лишаване от свобода и размера на неизтърпения остатък от това наказание.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП Враца дава становище за неоснователност на молбата, с оглед на което прави искане същата да не бъде уважавана.

Окръжният съд, след като изслуша страните в процеса и провери

представените по делото писмени доказателства, намира молбата за неоснователна по следните съображения:

С Определение по НОХД № 621/21г. по описа на ОС Враца л.св. Я. Г. М. е осъден на 1 година и 3 месеца „лишаване от свобода“, при първоначален „общ“ режим на изтърпяване, като на основание чл.68, ал.1 НК е приведено в изпълнение и наказанието му „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца по НОХД № 645/18г. на РС – Дупница, като последното за времето от 07.12.21г. до 05.05.22г. с помощта на 64 работни дни е изтърпял. Л.св. М. е започнал да търпи наказанието по НОХД №621/21г. на 05.05.2022г. и към настоящият момент е изтърпял фактически 8 месеца и 6 дни, като от работа му се зачитат 3 месеца и 17 дни или общо изтърпяната част е 11 месеца и 23 дни. Неизтърпяната част от наказанието е в размер на 3 месеца и 7 дни.

При това положение, съдът намира, че осъденият Я. Г. М. е изтърпял фактически повече от 1/2 от наложеното му наказание, така, както изисква разпоредбата на чл. 70, ал.1, т.1 НК.

От приложения доклад за оценка на риска и вреди, изискуем съгласно чл. 155 ЗИНЗС е видно, че при първоначалната оценка на риска се регистрира среден риск от рецидив- 45 точки. С дефицитни стойности и повлияващи вероятността от рецидив са разделите: *Отношение към правонарушението*- не приема вината си, като е склонен да омаловажава извършеното, счита се за несправедливо осъден; *Начин на живот и обкръжение*- податлив на негативно влияние, начинът му на живот е свързан с „търсене на силни усещания“ и поемане на риск; *Умения за мислене*- не разпознава всичките си проблеми и собствения принос в тях, не винаги ги решава по адекватен и законосъобразен начин, понякога действа импулсивно, без внимателно да е обмислил негативните последици, допуска идентични грешки. Рискът от вреди е отчетен нисък за служителите и за останалите лишени от свобода. Няма прояви на вербална и физическа агресия спрямо посочените категории. Не декларира враждебни нагласи. Рискът от самоувреждане и суицид е с ниски стойности, поради липсата на предпоставки за подобни действия. Рискът от бягство и укривателство също е отчетен нисък- липсва история на отклонения от охранявана среда. Рискът от вреди за обществото е отчетен със средни стойности и се определя от настоящото правонарушение, както и от криминалната история на л.св.М.- осъждан е за управление на МПС след

употреба на наркотици. Рискът е насочен към участниците в движението по пътищата, малолетни, непълнолетни и наркозависими лица.

В изготвения първоначален план на присъдата като цели са заложили: Умения за мислене- подобряване на уменията за разрешаване на проблемите, формиране на ясни, изпълними и законосъобразни житейски цели. Злоупотреба с наркотици- осъзнаване на вредите от престъпленията и от употребата на наркотици. Отношение към правонарушението-подкрепа на формираната самокритичност и изграждане на стабилна мотивация за законосъобразно поведение след освобождаване. Трудова заетост- включване в трудов процес.

При изготвената ревизия на оценката стойностите на риска от рецидив се задържат на нивото на първоначалната стойност- 45 точки и е в границите на среден риск от рецидив. Като дефицитни зони се запазват- „Отношение към правонарушението“, „Начин на живот и обкръжение“ и „Умения за мислене“. Рискът от вреди се запазва в ниските си нива за служителите и за останалите лишени от свобода. Толерантен в отношенията си с околните, до този момент от престоя си няма регистрирани прояви от агресивен характер към посочените категории. Рискът от самоувреждане и суицид е с ниски стойности, няма индикиращи фактори за подобен тип поведение. Рискът от бягство и укривателство също е нисък. В криминалната история няма осъждания за отклонение от охраняема среда. Рискът от вреди е среден за обществото след освобождаване.

Работата с лишения от свобода М. в изготвения актуален план на присъдата е ориентирана към: Формиране на умения за мислене и осъзнаване на последствията. Формиране на ясни и реалистични цели. При възлагане на конкретни задачи и срещане на трудности да взема правилно решение. Участие в корекционна програма „Умения за мислене“. Формиране на критично отношение към извършеното деяние и осъзнаване на нанесените вреди, превенция на бъдещи правонарушения. Осъзнаване на последствията от употреба на наркотични вещества.

Според затворническата администрация рискът от рецидив е със средни стойности- 45 точки. С близки до дефицитните стойности и повлияващи вероятността от рецидив остават разделите: „Отношение към правонарушението“, „Начин на живот и обкръжение“ и „Умения за мислене“.

В раздела "Трудова заетост"- на 08.02.2022г. е преместен от ЗООТ "Враца" в 10-та група поради трудова ангажираност като общ работник външен район на основание чл. 80 от ЗИНЗС. От 18.03.2022г. със заповед № 18/17.03.2022г. на Началника на Затвора гр. Враца е преназначен като общ работник служебен стол по домакински щат на затвора. Времето му е ангажирано с изпълнение на трудовите задължения. На работното място не са констатирани проблемни взаимоотношения с останалите работещи. За съвместно и отговорно изпълнение на поставените задачи е награден със следните награди: Заповед № 1569/16.06.2022г. на основание чл.98, ал.1, т.1 от ЗИНЗС с „писмена похвала“, Заповед №3897/23.12.2022г.на основание чл.98, ал.1, т.2 от ЗИНЗС. Същевременно обаче има и наложени следните дисциплинарни наказания: Заповед №841/04.04.2022г.- на основание чл.101, т.1 от ЗИНЗС/ заличено със заповед № 3897/23.12.2022г./ и Заповед №1964/20.07.2022г. на основание чл. 101, т.5 от ЗИНЗС.

Затворническата администрация отчита, че по време на престоя си в затвора л.св. М. показва балансирани взаимоотношения с околните, от което произтичат и ниските стойности на риска от вреди в охраняема среда към служителите и останалите лишени от свобода. Рискът от вреди за самия него запазва първоначално отчетените ниски стойности. Рискът от бягство и укривателство е нисък- няма регистрирани изказани мисли и намерения съмнителни за извършване такива действия от страна на л. св. М.. Рискът от вреди е среден за обществото след освобождаване- обуславя се от настоящото правонарушение и нарушения от криминалното му минало- шофиране след употреба на наркотични вещества.

В доклада по чл.155 от ЗИНЗС се сочи, че л.св. М. е съгласен с предложените цели и задачи в плана на присъдата, но те не са изпълнени в пълен обем. В бъдеще обаче ще следва да се продължи оказването на възпитателно въздействие, което би довело не само до външно съобразяване с правилата и ограниченията в затвора, а и до вътрешни убеждения- осъзнаване на причините довели до престъплението, намиране на алтернативни и адекватни начини за решаване на проблеми, конфликтни ситуации и други определени в чл. 36, ал.1 от НК.

В обобщение на горното, следва да се посочи, че според затворническата администрация към настоящият момент не са налице

убедителни доказателства за реално поправяне и превъзпитание към спазване на законите и добрите нрави, съгласно чл. 36, ал.1 от НК. Поради което с л.св. М. трябва да продължи работата в посока изграждане и формиране на гъвкав модел за мислене и поведение различен от досегашния.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл.439а, ал.1 НПК, обстоятелствата, сочещи за положителната промяна у осъдения по време на изтърпяване на наказанието са доброто поведение, участието в трудови, образователни, обучителни, квалификационни или спортни дейности, в специализирани програми за въздействие, общественополезни прояви.

В разпоредбата на ал. 2 на чл.439а НПК изрично с е предвижда, че доказателствата за поправянето се установяват от оценката за осъдения по чл.155 ЗИНЗС и от работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата по чл.156 от същия закон. Прочита на приложените по делото доказателства и най-вече на доклада по чл.155 ЗИНЗС, изготвен от компетентно длъжностно лице– ИСДВР, сочи че не са налице данни за окончателна положителна промяна у лишения от свобода М..

В случая, от данните по делото е видно, че не са налице и двете законови предпоставки за УПО, а именно М. е изтърпял фактически половината от наложеното му наказание, но същият с поведението си не е дал достатъчно доказателства за своето поправяне. Индивидуално-корекционната работа със същия следва да продължи в насока изграждане и формиране на гъвкав модел за мислене и поведение, различен от досегашния; изграждане на критично отношение към деянието и осъзнаване на причините довели до престъпното поведение. Всичко това е основание да бъде постановен отказ на молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание.

Съдът намира за основателни доводите на затворническата администрация, че е препоръчително процеса на ресоциализация на л.св. М. да продължи в условията на затвора за изпълнение на плана на присъдата в пълен обем.

Съгласно императивната норма на закона осъденият не може да подаде нова молба за УПО преди изтичане на 6-месечен срок от постановяване на настоящето определение.

При горните съображения и на основание чл. 441 НПК, вр. чл. 70, ал.1

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения Я. Г. М., роден на *** в гр.Ямбол, с постоянен адрес гр.*** ЕГН ***** за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на неизтърпяната част на определеното му наказание "лишаване от свобода" в размер на 1 година и 3 месеца, с остатък от 3/три/ месеца и 7/седем/ дни.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението да се изпрати на л.св.М., а на Затвора гр. Враца след влизането му в сила.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____